

РЕШЕНИЕ

№ 11

гр. София, 20.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 8-МИ НАКАЗАТЕЛЕН, в публично заседание на осми декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Пламен Дацов

Членове: Димитър Фикийн
Светла Букова

при участието на секретаря Валентина Игн. Колева
в присъствието на прокурора Апелативна прокуратура - София Ем. М. Р.
като разгледа докладваното от Димитър Фикийн Въззивно частно
наказателно дело № 20211000600621 по описа за 2021 година

образувано по жалба на Г. В. И. притов определение от 19.08.2020 г. по вчнд
№ 89/20 г. на Окръжен съд - Монтана, за да се произнесе, взе предвид
следното:

С обжалваното определение от 19.08.2020 г. по вчнд № 89/20 год.,
състав на Окръжен съд - Монтана, наказателна колегия, на основание чл. 25,
ал. 1, вр. чл. 23, ал. 1 от НК е определил на осъдения Г. В. И. едно общо най-
тежко наказание по осъжданията му по НОХД № 5736/12 год. на Софийския
районен съд (СРС) и НОХД № 11/15 год. на Окръжен съд - Монтана в размер
на осем години лишаване от свобода, което на основание чл. 57, ал. 1, т. 2, б.
”а” от ЗИНЗС съдът е постановил да изтърпи при първоначален „строг“
режим.

На основание чл. 25, ал. 1, вр. чл. 23, ал. 3 НК към така определеното
общо най-тежко наказание е присъединено и наказанието „глоба“ в размер на

500 лв., определено му по НОХД № 323/14 год. на Районен съд - Костинброд.

На основание чл. 25, ал. 2 от НК от така определеното общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ е приспаднато времето, което вече е било изцяло или отчасти изтърпяно по групиранияте наказания, включително и времето по мярката за неотклонение по НОХД № 11/15 год. на Окръжен съд-Монтана.

На основание чл. 60 от ЗЕЕЗА, във вр. с чл. 59 от НК е приспаднато и времето, през което осъденият е бил задържан в Гърция по издадена ЕЗА, считано от 27.06.2019 год..

Недоволен от постановения съдебен акт е останал жалбоподателят Г.И., който е подал въззивна жалба, в която е изложил твърдения, че на 10.01.2017 год. е бил задържан в Гърция с личната карта на лицето Ж. Н. А. и като това лице е бил осъден за грабеж на 21.02.2018 год., но самият Ж. А. е починал през 2017 год., към който момент той изтърпявал наложените му наказания под тази самоличност в затвори в Република Гърция. Твърди се още, че му е било наложено наказание от осем години „лишаване от свобода“ от съда в гр. Солун, което изтърпял за 42 месеца и след това съдът в гр. Лариса го осъдил за леко провинение - за това, че се е представял с чужда лична карта на името на Ж. А.. На 20.05.2019 год., след като изтърпял наказанието от Солунския съд за грабеж, бил отведен в полицейския участък и му била направена факсова справка, от която се установило, че Ж. А. е починал и е била установена истинската му самоличност. Било установено, че е обявен за международно издирване с ЕЗА по влязла в сила задочна присъда на Окръжен съд - Монтана и на 18.07.2019 год. бил екстрадиран в България. Моли да му бъде приспаднато от наказанието по присъда № 11/15 г. на Окръжен съд – Монтана времето от 10.01.2017 год., което е в общ размер на 3 год., 7 м. и 13 дни. Прави искане за събиране на доказателства в подкрепа на твърденията му за осъжданията му от съдилищата в Република Гърция и за определяне на общо наказание по всичките му осъждания преди постановяването на присъдата по нохд № 11/15 г. на Окръжен съд – Монтана.

В съдебно заседание защитата на осъденото лице не сочи да поддържа така подадената жалба на основанията, посочени в нея, а прави искане за определяне на общо най-тежко наказание в размер на 8 години лишаване от свобода измежду наказанията по нохд № 11/2015 г. на Окръжен съд –

Монтана, нохд 5736/2012 г. на СРС, дело № 20391/15 г. на Едночленния наказателен съд в Солун, по което е наложено наказание в размер на 18/осемнадесет/ месеца лишаване от свобода, дело № 332/18 г. на Едночленния апелативен наказателен съд в Солун, по което е наложено наказание 8/осем/ години лишаване от свобода и дело № 3849/18 г. на Тричленен наказателен съд в Солун, с наложено по него наказание в размер на 1 /една/ година лишаване от свобода. Пледира да се определи максимален срок на общото най-тежко наказание в размер на 8/осем/ години лишаване от свобода по дело № 332/18 г. на Едночленния апелативен наказателен съд в Солун и по нохд № 11/2015 г. на Окръжен съд – Монтана. Прави се искане към определеното общо най-тежко наказание на осъдения от осем години лишаване от свобода да бъде присъединена и наложената „глоба“ по нохд 323/14 г. на РС Костинброд, като се приспадне и времето, през което е търпял наказание в гръцки затвор и задържането му по ЕЗА. Пледира се още да не се завишава размера на наложеното общо най-тежко наказание по реда на чл. 24 НК.

Осъденото лице представя писмено становище, което поддържа и в което прави искане за групиране на наложените наказания по присъдите по нохд № 11/2015 г. на Окръжен съд – Монтана и по нохд 5 736/2012 г. на СРС, като счита, че наложеното наказание по последната присъда може да бъде групирано с всички наложени наказания по предходните присъди с всички произтичащи от това последици по реда на чл. 25, вр. чл. 23 НК. Излага се и становище, че наложеното наказание в размер на 8 години лишаване от свобода от съдилищата в Република Гърция вече е изтърпяно и следва да бъде зачетено и кумулирано с наказанието по присъдата по нохд № 11/15 г. на Окръжен съд – Монтана, тъй като въпросната гръцка присъда може да бъде групирана с присъдата на Окръжен съд - Монтана и изтърпяната част от наложеното наказание по гръцката присъда в размер на 8 години лишаване от свобода следва да се приспадне от наложеното наказание от 8 години лишаване от свобода с присъдата по нохд № 11/15 г. на Окръжен съд – Монтана. Заостря се вниманието и на обстоятелството, че по безспорен и категоричен начин било установено, че не Ж. А., а Г.И. е изтърпявал наказанията, наложени с гръцките три присъди, тъй като А. бил починал на 25.09.2017 г. и нямало как той да е изтърпял въпросните наказания. Осъденото лице счита, че повторно търпи наказание от 8 години лишаване от

свобода, което вече било изтърпяно по гръцката присъда.

Представителят на САП счита жалбата за неоснователна. Според прокурора указанията, дадени от ВКС в отменителното му решение, са били изпълнени от съда, като са били изяснени всички факти и обстоятелства. Искането за определяне на общо наказание измежду присъдите, постановени от съдилищата в Република Гърция и постановления от Окръжен съд - Монтана съдебен акт било неоснователно и в този смисъл настоящият състав следвало да постанови съдебния си акт.

Съдът, като взе предвид доводите на страните и като съобрази събраните към този момент доказателства по делото, приема за установено следното:

С определение от 05.12.2019 г. по чнд № 138/19 г. по молба на осъдения Г. В. И. Окръжен съд - Монтана на основание чл. 25, ал. 1, във вр. с чл. 23, ал. 1 от НК е определил едно общо наказание по НОХД № 5736/12 год. на СРС и НОХД № 11/15 год. на Окръжен съд - Монтана в размер на осем години лишаване от свобода, при първоначален „строг“ режим на изтърпяване. На основание чл. 25, ал. 1, вр. чл. 23, ал. 3 НК към така определеното общо най-тежко наказание е било присъединено и наказанието „глоба“ от 500 лв., наложено му по НОХД № 323/14 год. на Районен съд - Костинброд. На основание чл. 25, ал. 2 НК е било приспаднато времето, което изцяло или отчасти е изтърпяно по тези осъждания, включително и задържането му по мярката за неотклонение по НОХД № 11/15 год. на Окръжен съд - Монтана. На основание чл. 60 от ЗЕЕЗА, вр. чл. 59 НК е било приспаднато и времето, през което молителят е бил задържан в Република Гърция по издадена ЕЗА, считано от 27.06.2019 год. Определението не е било обжалвано и протестирано и е влязло в сила на 13.12.2019 г..

По искане на Г.И. пред ВКС е било образувано наказателно дело № 253/20 г. по реда на чл. 422, ал. 1, т. 5 от НПК и с решение № 80 от 24.06.2020 год. съдът е възобновил наказателното производство по НЧД № 138/19 год. на Окръжен съд - Монтана, като е дал указания за събиране на доказателства за осъжданията на Г.И. в Република Гърция, както и за лицето Ж. А..

При новото разглеждане на делото от Окръжен съд - Монтана е извършен превод от гръцки на български език на представени от осъдения И. документи, от които е видно, че лицето Ж. Н. А. е било задържано в общия

затвор на Солун и предстояло делото за задържането му да бъде разгледано на 21.02.2018 год.

От така представените документи, а именно удостоверение с рег.№ 3151/17 год. на Общ затвор – Солун, е видно, че Ж. Н. А., роден през **** год. в България, е задържан на 10.01.2017 год. за опит за кражба и осъден на лишаване от свобода за срок от 18 месеца. Началото на наказанието е било поставено на 11.01.2017 год. с крайна дата на 10.07.2018 год. с предварително задържане от 1 ден. Посочено е в удостоверението, че решението под № 20391/2015/05.10.2017 год. на I едночленен наказателен съд на Солун във връзка с данните от личната карта на подсъдимия е било коригирано с документ под № 578/13.01.2017 год. от грешното Г. В. И. на правилното Ж. Н. А.. Остатъкът от наказанието от 1 год., 5 м. и 29 дни е било превърнато в парично наказание, възлизащо на 5 евро на ден.

Приет е бил и обвинителен акт на Апелативна прокуратура - Солун срещу Ж. Н. А. за това, че в Солун, на 10.01.2017 год., извършил грабеж и за това, че на 30.09.2015 год. е дал лъжливи показания, че данните от личната му карта са Г. В. И., роден на ***** год., а действителните данни от личната му карта са Ж. Н. А., роден на ***** год.. Обвинен е и за това, че на 15.02.2016 год. също е дал лъжливи показания, че данните от личната му карта са Г. В. И., а действителните такива са били Ж. Н. А..

Във връзка с издадена Европейска заповед за арест от 20.11.2017 год. на Софийска окръжна прокуратура Г. В. И. е бил призован да се яви пред Апелативния съвет на Лариса на 10.06.2019 год. по образуваното дело за обсъждане предаването или неподаването на лицето на българските власти.

На 23.08.2017 год. Апелативния съд на Солун е взел решение да продължи временното задържане на Ж. А. в общия затвор на Солун, в който е останал от 10.01.2017 год., с прекъсване от 11.01.2017 год. до 06.03.2017 год., за да изтърпи друго наказание.

От справка за предоставяне на данни по реда на Наредба №14/18.11.2009 год. е установено, че Ж. Н. А., роден на ***** год. е починал на 25.09.2017 год..

Прието е постановление на СГП от 12.08.2020 год., в което е посочено, че от отговори № 11-09-1104/05.08.2020 год. и № 11-09-1147/05.08.2020 год. на Директора на Дирекция „Електронно правосъдие и регистри” при

Министерство на правосъдието е установено, че българският гражданин Г. В. И. няма осъждания в Република Гърция.

От приложеното по НЧД № 138/19 год. на Окръжен съд - Монтана писмо с рег.№ А-27712/09.10.2019 год. на Дирекция международно оперативно сътрудничество при МВР е видно, че от Бюро „Сирене” -Гърция е получена информация за това, че на 20.05.2019 год. И. е бил задържан в затвора в Лариса в изпълнение на решение № 3849/26.04.2018 год. на Тричленен съдебен състав на съда в Солун за леки провинения, като впоследствие бил освободен на 27.06.2019 год. В изпълнение на ЕЗА бил задържан от 21.05.2019 год., но за изпълнение на горепосоченото решение останал в затвора в Лариса до 27.06.2019 г..

Като е съобразил така събраните данни и като е взел предвид осъжданията на Г.И. до този момент, отразени в справката му за съдимост, в посоченото вече определение от 19.08.2020 г. по чнд 89/20 г. първостепенният съд е приел, че са налице условията за групиране на наказанията му по НОХД № 5736/12 год. на СРС и НОХД № 11/15 год. на Окръжен съд - Монтана, като за шест от осъжданията му е преценил, че са вече групирани и изтърпени, а по първото му осъждане е настъпила реабилитация по право. Предвид обстоятелството, че деянията по НОХД № 11/15 год. на Окръжен съд - Монтана са извършени на 03.09.2012 год., преди да е влязла в сила присъдата по НОХД № 5736/12 год. на СРС, на основание чл. 25, ал. 1, във вр. с чл. 23, ал. 1 от НК съдът е определил едно общо, най-тежко наказание в размер на осем години лишаване от свобода, при първоначален строг режим на изтърпяване, определен на основание чл. 57, ал. 1, т. 2, б. ”а” от ЗИНЗС. Към така определеното наказание съдът е присъединил и наложеното наказание „глоба” от 500 лв., определена му по НОХД № 323/14 год. на Районен съд - Костинброд с присъда, за която съдът е приел, че също е налице основание за групиране с присъдата по нохд № 11/15 г. на ОС-Монтана .

На основание чл. 25, ал. 2 от НК съдът е приспаднал наказанието, което е било изцяло или отчасти изтърпяно по групираните наказания, включително и времето по мярката за неотклонение по НОХД № 11/15 год. на Окръжен съд-Монтана. На основание чл. 60 от ЗЕЕЗА, във вр. с чл. 59 от НК е приспаднал и времето, през което осъденият е бил задържан в Гърция по издадена ЕЗА, считано от 27.06.2019 год.

По отношение на твърдяното от И. осъждане в Гърция съдът е приел, че не последният се е представил за Ж. А., а Ж. А. е ползвал личната карта на Г.И. и в този смисъл е било поправено съдебно решение на наказателния съд в Солун и е внесено обвинение за даване на лъжливи показания. Съдът е приел също така, че не са били налице официални данни за осъждания на И. от съдилища в Република Гърция, като се е позовал на приложена по делото справка от Националното бюро за съдимост към Министерство на правосъдието.

Така постановеният съдебен акт е бил обжалван от осъдения И. пред Софийския апелативен съд, който в хода на проведено съдебно следствие по време на образуваното въззивно производство е изпратил до компетентните власти на Република Гърция Европейска заповед за разследване, в резултат на което е било установено следното:

От удостоверение за освобождаване с изх. № 12946/20.05.2019 г. на Главен арест на Солун е видно, че Ж. Н. А. е арестуван на 10.01.2017 год., като от 11.01.2017 год. до 06.03.2017 год. е бил задържан по силата на осъждането му с решение 20391/05.10.2015 год. на Едночленния районен съд на Солун на наказание лишаване от свобода за 18 месеца за опит за кражба, като е изваден 1 ден арест. Това решение е коригирано с решение № 678/13.01.2017 год. на същия съд относно личните данни на задържания от погрешното Г. В. И. на правилното Ж. Н. А. и лицето е освободено формално на 06.03.2017 год. в изпълнение на разпореждане 121/05.03.2017 год. на прокурор на Районен съд - Солун, с което е отложен остатък от наказанието, т.е. 1 год., 4 м. и 4 дни с условие за отлагане - ако в период от 5 години извърши ново престъпление и бъде осъден на лишаване от свобода за повече от 2 години, ще излежи и предишното си наказание, което се налага за 5 години, при условие да пребивава постоянно в страната си по произход - България.

В същото удостоверение е посочено, че от 06.03.2017 год. е задържан съгласно решение 332/21.02.2018 год. на Едночленния Апелативен съд на Солун с наказание лишаване от свобода за 8 години. Отбелязано е, че на 20.05.2019 год. е освободен съгласно чл. 43 от Закон 4489/2017 г. и в изпълнение на разпореждане 94/19 год. на прокурор на Районен съд - Лариса, с което е отложен остатък от наказанието от 4 г., 8 м. и 24 дни при условие и

задължение да напусне страната и забрана за повторно влизане и престой в Гърция за период от 4 години, 9 месеца и 3 дни.

От удостоверение с изх. № 14850/18.07.2019 год. на Главен арест на Солун е видно, че Ж. А. или Г.И. е арестуван на 20.05.2019 год. въз основа на заповед за арест № 75 от 21.05.2019 год. на прокуратурата към Апелативен съд - Лариса с цел екстрадицията му на българските власти. Бил е задържан от 27.06.2019 г. до 18.07.2019 г. с цел екстрадирането му. За изтърпяване обаче на наложено му наказание с Решение № 3849/26.04.2018 г. на Тричленен наказателен съд в Солун в размер на 1 година лишаване от свобода, той е бил задържан за времето от 20.05.2019 г. до 27.06.2019 г., когато е бил официално освободен съгласно чл. 43 от Закон 4489/2017 г. и в изпълнение Заповед № 122/27.06.2018 г. на Прокурор на Районен съд - Лариса, с която е бил отменен остатък му от горното наказание в размер на 10 месеца и 23 дни./виж л. 92-93 от вчнд 1009/20 г. на САС/

От удостоверение с изх. № 11522/23.05.2017 год. на Главен арест на Солун е видно, че лицето Ж. А. е бил задържан за изтърпяване на наложено му наказание с Решение № 20391/05.10.2015 г. на Първи състав на Едночленен наказателен съд в Солун в размер на 18 месеца лишаване от свобода за времето от 10.01.2017 г. до 06.03.2017 г., когато е бил официално освободен съгласно Разпореждане №121/05.03.2017 г. на прокурор на Първоинстанционния съд в Солун, с което е бил отложен под условие остатъкът от присъдата му в размер на 1 година 4 месеца и 4 дни /виж л. 98-99, л.109-111 от вчнд 1009/20 г. на САС/, както беше посочено по-горе.

Като е съобразил така събраните данни и като е взел предвид осъжданията на Г.И. до този момент, отразени в справката му за съдимост, в свое определение № 107 от 25.03.2021 г. по вчнд № 1009/20 г. състав на САС е приел, че не са налице предпоставките на чл. 25, ал. 1, във вр. с чл.23, ал. 1 от НК за групиране на наказанието по НОХД № 11/15 год. с предходните му осъждания, тъй като наказанията по тях са групирани и изтърпени, а деянието по осъждането му по НОХД № 11/15 год. е извършено, след като е бил осъден с влезли в сила присъди за всяко едно от предходните му престъпления, с изключение на това по НОХД № 5736/12 год. на СРС. Съдът е констатирал, че деянието по НОХД № 11/15 год. действително се явява извършено в условията на реална съвкупност с това по НОХД № 5736/12 год. на СРС, по

което е осъден на десет месеца лишаване от свобод. Съдът е съобразил обаче, че това наказание е било групирано с наложените му наказания по НОХД № 9535/04 год. и № 12119/04 год., по които е определено общо най-тежко наказание в размер на две години лишаване от свобода/виж справка за съдимост стр. 59 от чнд № 138/19 г. на ОС – Монтана/, а от справката на ГД”ИН” е видно, че така определеното общо най-тежко наказание, в което е било включено и наказанието от десет месеца лишаване от свобода по нохд № 5736/12 год. на СРС, е изтърпяно. Съдът е приел, че ново прегрупиране на това наказание с наказанието по НОХД № 11/15 год. на Окръжен съд-Монтана не би довело до по-благоприятен за него резултат. При това положение съдът е приел, че няма основания и за присъединяване на наказанието глоба, постановено по НОХД № 323/14 год. на Районен съд - Костинброд, тъй като по реда на чл. 23, ал. 3 от НК то може да бъде присъединено изцяло или отчасти единствено при групиране на наказания, условията за каквото в случая не са налице. Въззивният съд е приел също така, че няма основания за зачитане и на правните последици на постановените срещу осъдения И. присъди в Република Гърция с приспадане на изтърпяното по тях наказание, тъй като едно от деянията, за което той е осъден с решението по дело № 20391/05.10.2017 год. на Едночленния районен съд на Солун било извършено, след като е влязла в сила присъдата по НОХД № 11/15 год. на Окръжен съд-Монтана, а деянието, за което е бил осъден с решение 332/21.02.2018 год. на Едночленния Апелативен съд на Солун не се съдържаха допълнителни данни в изпратените от гръцката държава документи, които да свързват Г.И. със същото по начин, така че да може да се направи преценка дали то е извършено от него и на следващо място дали се явява извършено в условията на реална съвкупност с това по НОХД № 11/15 год. на Окръжен съд - Монтана.

По искане на Г.И. пред ВКС е било образувано наказателно дело № 366/21 г. по реда на чл. 422, ал. 1, т. 5 от НПК и с решение № 110 от 04.06.2021 год. съдът е възобновил наказателното производство по ВНЧД № 1009/20 год. на САС, като е дал указания за събиране на допълнителна информация от компетентните гръцки съдебни власти за присъдите, чието групиране се иска от осъдения Г. И., и едва след получаване на информацията за всичките му осъждания от гръцките съдилища да се прецени дали са налице предпоставките на чл. 25 НК.

В изпълнение на горните указания настоящият състав е изискал на основание чл. 50 от Наредба № 8/26.02.2008 г. за функциите и организацията на дейността на бюрата за съдимост по реда на системата ECRIS чрез Централното бюро за съдимост допълнителна информация от компетентните гръцки власти за постановените присъди спрямо лицата Г. В. И. и Ж. Н. А., като е изготвил и молба за международноправна помощ чрез Министерство на правосъдието на Република България до Министерство на правосъдието на Република Гърция по реда за оказване на международноправна помощ по наказателни дела. В резултат на горепосочените действия си били получени в съда и приобщени към материалите по делото изпратените с писмо изх. № 1752-277/17..11.2021 г. на Апелативна прокуратура - Солун следните съдебни актове: Решение № 20391/05.10.2015 г. на Едночленния наказателен съд в Солун, Решение № 578/13.01.2017 г. на Едночленния наказателен съд в Солун, с което е поправено Решение № 20391/05.10.2015 г. на Едночленния наказателен съд в Солун, относно данните за самоличност на Г.И., Решение № 332/21.02.2018 г. на Едночленния апелативен наказателен съд в Солун, потвърдено с Решение № 15/07.01.2019 г. на Тричленния апелативен наказателен съд, в Солун, втора степен и Решение № 3849/26.04.2018 г. на Тричленен наказателен съд в Солун.

Като съобрази цитираните съдебни актове и като взе предвид събраните до момента документи относно данните за самоличността на лицата Г.И. и Ж. А., настоящият състав намира, че самоличността на осъденото лице с тези актове е била безспорно установена по време на екстрадиционното производство, видно от Протокол и Решение № 59/10.06.19 г. на Съвета на Апелативен съд – Лариса, където изрично е отразено, че по повод екстрадирането е било задържано именно лицето Г. В. И., чиято самоличност е била установена и потвърдена от самия апелативен прокурор на Лариса и което лице е изтърпявало към този момент наказание, наложено му с Решение № 332/21.02.2018 г. на Едночленния апелативен наказателен съд в Солун. Самоличността на И. е била установена и от приложените по вчнд 1009/20 г. на САС дактилоскопни и фотографски материали, като пръстовите отпечатащи на осъдения Г.И. са били снети на 30.09.2015 год., както и оптичен носител, съдържащ 5 графични файла на лицето Ж. А. или Г.И..

От анализа на посочените по-горе обстоятелства и данните, съдържащи

се в справка по реда на Наредба №14/18.11.2009 год., от които е видно, че лицето Ж. Н. А., роден на ***** год., е починал на 25.09.2017 год., настоящият състав намира, че може да се направи недвусмислен извод, че в действителност не лицето Ж. А., а именно лицето Г. В. И., молител по настоящото дело, е лицето, което е било задържано и осъдено в Република Гърция последователно с Решение № 20391/05.10.2015 г. на Едночленния наказателен съд в Солун на наказание лишаване от свобода в размер на 18 месеца, с Решение № 332/21.02.2018 г. на Едночленния апелативен наказателен съд в Солун, потвърдено с Решение № 15/07.01.2019 г. на Тричленния апелативен наказателен съд в Солун, втора степен, на 8 години лишаване от свобода и с Решение № 3849/26.04.2018 г. на Тричленен наказателен съд в Солун на 1 година лишаване от свобода. Именно Г.И. е лицето, което на 20.05.2019 год. формално е било освободено в изпълнение на разпореждане № 94/19 год. на прокурор на Районен съд - Лариса с цел екстрадицията му на българските власти, но от същата дата до 27.06.2019 г. е бил задържан във връзка с изпълнение на наказанието, наложено му с Решение № 3849/26.04.2018 г. на Тричленен наказателен съд в Солун в размер на 1 година лишаване от свобода. Същото лице на 27.06.2019 г. е било официално освободено съгласно чл. 43 от Закон 4489/2017 г. и в изпълнение Заповед № 122/27.06.2018 г. на Прокурор на Районен съд - Лариса, а въз основа на заповед за арест №75 от 21.05.2019 год. на прокуратурата към Апелативен съд - Лариса е било арестувано с цел екстрадицията му на българските власти, което задържане е продължило до 18.07.2019 год., когато именно И. е предаден на българските власти, т.е. касае се за задържане, осъждане и екстрадиция на едно и също лице и това е именно Г. В. И.. Този извод се подкрепя и от посочените по-горе данни от справката по реда на Наредба №14/18.11.2009 год., от която е видно, че лицето Ж. Н. А., роден на ***** год., е починал на 25.09.2017 год., когато реално лицето Г.И. е изтърпявал в гръцки затвор наказанието, наложено му с Решение № 332/21.02.2018 г. на Едночленния апелативен наказателен съд в Солун.

На следващо място от справката за съдимост на молителя Г. В. И. е видно, че той е осъждан както следва:

1.С влязла в сила присъда на 10.01.1995 год. по НОХД № 571/94 год. на СГС, за деяние, извършено на 29.12.1992 год., И. е осъден на лишаване от свобода за срок от две години с тригодишен изпитателен срок.

2.С присъда,влязла в сила на 15.03.2002 год., по НОХД № 7520/01 год. на СРС, за деяние, извършено на 02.09.1998 год., е осъден на шест месеца лишаване от свобода.

3.С присъда, влязла в сила на 25.04.2002 год. , по НОХД № 4620/01 год. на СРС, за деяние, извършено на 05.09.2000 год., е осъден на лишаване от свобода за срок от три години, чието изтърпяване е отложено за пет години.

4.С присъда, влязла в сила на 22.10.2002 год. , по НОХД № 2380/02 год. на СРС, за деяние, извършено през м.май 1998 год., е осъден на четири месеца лишаване от свобода с тригодишен изпитателен срок.

5.С влязла в сила присъда на 16.10.2004 год. по НОХД № 9126/03 год. на СРС, за деяние, извършено на 16.17.07.1998 год., И. е осъден на три години лишаване от свобода, чието изтърпяване е отложено за срок от пет години.

6.С присъда, влязла в сила на 15.11.2006 год. , по НОХД № 9535/04 год. на СРС, за деяние, извършено на 26.12.2004 год., е осъден на две години лишаване от свобода при общ режим на изтърпяване.

7.С присъда,влязла в сила на 19.01.2007 год. , по НОХД № 12119/04 год. на СРС, за деяние, извършено на 22.11.2002 год., И. е осъден на лишаване от свобода за срок от една година при общ режим на изтърпяване.

8.С присъда, влязла в сила на 14.12.2012 год., по НОХД № 5736/12 год. на СРС, за деяние, извършено на 05.08.2000 год., той е осъден на десет месеца лишаване от свобода при строг режим на изтърпяване.

9.С присъда, влязла в сила на 05.01.2015 год., по НОХД № 323/14 год. на РС-Костинброд, за деяние, извършено на 04.04.2014 год., му е наложено наказание глоба в размер на 500 лв.

10.С присъда, влязла в сила на 29.09.2016 год., по НОХД № 11/15 год. на Окръжен съд-Монтана, за деяния, извършени на 03.09.2012 год., е осъден на лишаване от свобода за срок от осем години при строг режим на изтърпяване.

С присъдата по НОХД № 9126/03 год. са групирани наказанията по нохд № 9126/03 год., нохд №4620/01 год., нохд №2380/02 год. и по нохд № 7520/01 год., като е определено едно общо най-тежко наказание в размер на три години лишаване от свобода, чието изтърпяване е отложено за срок от пет години.

С определение от 13.07.2007 год. на СРС е извършено ново групиране на осъжданията му, като са определени две групи наказания:

1. По нохд № 4620/01 год., нохд №7520/01 год., нохд № 2380/02 год. и нохд № 9126/03 год. с едно общо най-тежко наказание от три години лишаване от свобода ефективно, изтърпяно на 27.08.2008 год. и

2. От същата дата е започнал да търпи втората група: по нохд № 9535/04 год. и нохд № 12119/04 год. с общо наказание от две години лишаване от свобода ефективно. Същите са изтърпени на 22.07.2010 год./виж л. 18 и л.40-48 от чнд 138/19 г. на ОС – Монтана/

С определение на СРС по НЧД № 6001/13 год., влязло в сила на 20.02.2014 год., обаче са прегрупирани наказанията му по нохд № 9535/04 год., нохд № 12119/04 год. и нохд № 5736/12 год., като е определено общо наказание лишаване от свобода за срок от две години при първоначален строг режим, като е бил освободен на 22.07.2010 год. по изтърпяване.

Присъдата на И. по НОХД №11/15 год. на Окръжен съд-Монтана не е била изпълнявана, тъй като той е напуснал пределите на страната и се е установил в Република Гърция, като на 27.06.2019 год. е бил задържан по издадената междувременно ЕЗА и предаден на българските власти на 18.07.2019 год., от която дата И. е започнал да търпи и това наказание в размер на 8 години лишаване от свобода в Софийския централен затвор, видно от справка, приложена на л. 204 от настоящото дело.

От изпратените с писмо изх. № 1752-277/17.11.2021 г. на Апелативна прокуратура - Солун съдебни актове е видно, че молителя Г.И. е бил осъден в Република Гърция както следва:

1. С Решение № 20391/05.10.2015 г. на Едночленния наказателен съд в Солун, влязло в сила на 05.10.2015 г., за деяние, извършено на 29.09.2015 г., е осъден на 18/осемнадесет/ месеца лишаване от свобода, като същото наказание е преобразувано в парично наказание и за всеки ден лишаване от свобода е определена сумата от 5 /пет/ евро и е приспаднато един ден задържане.

2. С Решение № 578/13.01.2017 г. на Едночленния наказателен съд в Солун, влязло в сила на 13.01.2017 г., е поправено Решение № 20391/05.10.2015 г. на Едночленния наказателен съд в Солун, относно

данните за самоличност на обвиняемия от сгрешените Г.И., по баща В. и майка М., роден в България на ***** г., на правилното Ж. А., по баща Н. и майка Т., роден в София, България, на ***** г., притежател на лична карта № *****/13.10.2016 г., издадена от българските власти.

3. С Решение № 332/21.02.2018 г. на Едночленния апелативен наказателен съд в Солун, потвърдено с Решение № 15/07.01.2019 г. на Тричленния апелативен наказателен съд в Солун, втора степен, влязло в сила на 07.01.2019 г., за деяние, извършено на 10.01.2017 г., е осъден на седем години лишаване от свобода, а за деяния, извършени на 30.09.2015 г. и на 15.02.2016 г. е осъден на една година лишаване от свобода, като е приспаднало времето на задържане от арестуването му на 10.01.2017 г. до 11.01.2017 г. и времето на временното му задържане от 06.03.2017 г. до 21.02.2018 г. или общо 11/единадесет/ месеца и 16 /шестнадесет/ дни.

4. С Решение № 3849/26.04.2018 г. на Тричленен наказателен съд в Солун, влязло в сила на 26.04.2018 г., за деяние, извършено на 30.09.2015 г. и на 15.02.2016 г. е осъден на 1 /една/ година лишаване от свобода, като същото наказание е преобразувано в парично наказание и за всеки ден лишаване от свобода е определена сумата от 5 /пет/ евро. Това наказание е било групирено с наказанието от 7 години лишаване от свобода по Решение № 332/2018 г..

От горесцитираните съдебни актове се обосновава извода, че са налице основанията на чл. 25, ал. 1, във вр. с чл.23, ал. 1 от НК за групиране на наказанията по нохд № 11/15 г. на Окръжен съд - Монтана и по Решение № 20391/05.10.2015 г. на Едночленния наказателен съд в Солун, тъй като деянията, за които е бил осъден на лишаване от свобода с тези два съдебни акта са били извършени преди да е имало влязъл в сила съдебен акт за което и да е било от тях и това групиране се явява най-благоприятно за молителя.

За общо най-тежко наказание на осъдения И. следва да се определи това по нохд № 11/15 г. в размер на 8/осем/ години лишаване от свобода. На основание чл. 57, ал. 1, т.2, б."а" от ЗИНЗС така определеното общо най-тежко наказание следва да се изтърпи при първоначален „строг“ режим.

На основание чл. 25, ал. 2 и чл. 59 НК от така определеното общо най-тежко наказание следва да се приспадне времето, през което е изтърпявал наказанията по Решение № 20391/05.10.2015 г. на Едночленния наказателен съд в Солун от 11.01.2017 год. до 06.03.2017 год. и по Присъдата по нохд №

11/15 г. от 18.07.2019 г., както и предварителното задържане по нохд № 11/15 г. от 05.09.2012 г. до 22.08.2013 г., включително времето на задържането му по ЕЗА от 27.06.2019 г. до 18.07.20219 г..

От събраните доказателства е видно, че са налице и условията за групиране на наказанията по нохд № 11/15 г. на Окръжен съд – Монтана и по Решение № 3849/26.04.2018 г. на Тричленен наказателен съд в Солун, но с оглед по-големия размер на наложеното наказание по Решение № 20391/15 г. и тъй като времето, за което е търпял това наказание, е по-голямо като период, това групиране се явява най-благоприятно за молителя, както беше отбелязано по-горе. Не са налице основания за групиране на наказанията, наложени на И. с Решение № 20391/05.10.2015 г. на Едночленния наказателен съд в Солун, влязло в сила на 05.10.2015 г., за деяние, извършено на 29.09.2015 г., и с Решение № 3849/26.04.2018 г. на Тричленен наказателен съд в Солун, влязло в сила на 26.04.2018 г., за деяния, извършени на 30.09.2015 г. и на 15.02.2016 г., тъй като е видно, че второто деяние е извършено на 15.02.2016 г., т.е. след като Решение № 20391/05.10.2015 е влязло в сила – 05.10.2015 г.. От друга страна наказанието, което е било наложено на И. с Решение № 3849/26.04.2018 г. на Тричленен наказателен съд в Солун в размер на една година лишаване от свобода е било групирано по правилата на гръцкото законодателство с наказанието в размер на седем години лишаване от свобода, наложено с Решение № 332/21.02.2018 г. на Едночленния апелативен наказателен съд в Солун, като е било определено за изтърпяване наказание в размер на 8 години лишаване от свобода. На 20.05.2019 год. е бил освободен от изтърпяване на последното съгласно чл. 43 от Закон 4489/2017 г. и в изпълнение на разпореждане 94/19 год. на прокурор на Районен съд - Лариса, с което е бил отложен остатъкът от наказанието от 4 г., 8 м. и 24 дни при условие и задължение да напусне страната и забрана за повторно влизане и престой в Гърция за период от 4 години, 9 месеца и 3 дни.

От така събраните доказателства е видно още, че не са налице основания за групиране на наказанията, наложени на И. с присъда по нохд № 11/15 г. на Окръжен съд - Монтана и с Решение № 332/21.02.2018 г. на Едночленния апелативен наказателен съд в Солун, потвърдено с Решение № 15/07.01.2019 г. на Тричленния апелативен наказателен съд в Солун, втора

степен, тъй като деянието, за което е бил осъден на 7/седем/ години лишаване от свобода с Решение № 332/21.02.2018 г. на Едночленния апелативен наказателен съд в Солун, е извършено на 10.01.2017 г., т.е. след като присъдата по нощд № 11/15 г. на Окръжен съд - Монтана е влязла в сила – на 29.09.2016 год.. Следователно същата следва да бъде търпяна отделно и търпяното съгласно решение 332/21.02.2018 год. на Едночленния Апелативен съд на Солун наказание лишаване от свобода за времето от 06.03.2017 год. до 20.05.2019 год., когато формално е бил освободен в изпълнение на разпореждане № 94/19 год. на прокурор на Районен съд - Лариса няма основание да бъде приспаданото от определеното общо най-тежко наказание.

От гореизложеното се обосновава извода, че не са налице и предпоставките на чл. 25, ал. 1, във вр. с чл.23, ал. 1 от НК за групиране на наказанието по нощд № 11/15 год. с наказанията по предходните му осъждания от българските съдилища. Това е така, първо защото наказанията по тях са били вече групирани и изтърпени и освен това деянието по това осъждане е извършено, след като е бил осъден с влезли в сила присъди за всяко едно от предходните му престъпления, с изключение единствено на това по НОХД № 5736/12 год. на СРС. Действително деянието по нощд № 11/15 г. се явява извършено в условията на реална съвкупност с това по НОХД № 5736/12 год. на СРС, по което е осъден на десет месеца лишаване от свобода, но същото е било вече включено в група с осъжданията му по НОХД № 9535/04 год. и № 12119/04 год., по която е определено общо наказание в размер на две години лишаване от свобода/виж справка за съдимост стр. 59 от чнд № 138/19 г. на ОС – Монтана и справката от ГД"ИН"/, което е било изтърпяно, а регрупирането му с наказанието по НОХД № 11/15 год. на Окръжен съд - Монтана не би довело до по-благоприятен за него резултат. При това положение няма основания и за присъединяване на наказанието глоба, постановено по НОХД № 323/14 год. на Районен съд -Костинброд, тъй като по реда на чл.23, ал. 3 от НК то може да бъде присъединено изцяло или отчасти единствено при групиране на наказания, условията за каквото в случая не са налице.

Предвид изложеното атакуваното определение от 19.08.2020 г. по вчнд № 89/20 год. на състав на Окръжен съд - Монтана следва да бъде отменено изцяло като неправилно и незаконосъобразно, като вместо него се постанови ново групиране на посочените по-горе наказания, за които съдът прие за

налични предпоставките за това.

Следва да се остави без уважение и искането на осъдения Г. В. И. за ново прегрупиране на наказанията му лишаване от свобода по предишните му осъждания от българските съдилища с това по нохд № 11/15 год. на Окръжен съд - Монтана, както и наказанието му от 7/седем/ години лишаване от свобода по Решение № 332/21.02.2018 г. на Едночленния апелативен наказателен съд в Солун и от 1/една/ година лишаване от свобода по Решение № 3849/26.04.2018 г. на Тричленен наказателен съд в Солун с това по нохд № 11/15 год. на Окръжен съд - Монтана и за съответното приспадане на времето, през което е изтърпявал тези наказания в гръцки затвор. Не са налице основанията и за приспадане на наказанията по останалите му предишни осъждания от българските съдилища.

По изложените съображения Софийски апелативен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯВА изцяло определение на Окръжен съд-Монтана, постановено на 19.08.2020 год. по НЧД № 89/20 год., и вместо това **ПОСТАНОВЯВА** следното:

ОПРЕДЕЛЯ на основание чл. 25, ал. 1, във вр. с чл. 23, ал. 1 от НК на осъдения Г. В. И. едно общо най-тежко наказание по осъжданията му по нохд № 11/15 год. на Окръжен съд – Монтана и по Решение № 20391/05.10.2015 г. на Едночленния наказателен съд в Солун в размер на 8 /осем/ години лишаване от свобода.

ОПРЕДЕЛЯ на основание чл. 57, ал. 1, т.2, б.”а” от ЗИНЗС така определеното общо най-тежко наказание да бъде изтърпяно при първоначален „строг“ режим.

ПРИСПАДА на основание чл. 25, ал. 2 и чл. 59 НК времето, през което осъденият И. е изтърпявал наказанията по Решение № 20391/05.10.2015 г. на Едночленния наказателен съд в Солун от 11.01.2017 год. до 06.03.2017 год. и по Присъда по нохд № 11/15 г. от 18.07.2019 г., както и предварителното му задържане по нохд № 11/15 г. от 05.09.2012 г. до 22.08.2013 г., включително и времето на задържане по ЕЗА от 27.06.2019 г. до 18.07.2019 г..

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на осъдения Г. В. И. за

групиране на наказанията му лишаване от свобода по предишните му осъждания от българските съдилища с това по нохд № 11/15 год. на Окръжен съд-Монтана, както и за групиране наказанието от от 1/една/ година лишаване от свобода по Решение № 3849/26.04.2018 г. на Тричленен наказателен съд в Солун и от 7/седем/ години лишаване от свобода по Решение № 332/21.02.2018 г. на Едночленния апелативен наказателен съд в Солун с това по нохд № 11/15 год. на Окръжен съд-Монтана.

Решението не подлежи на обжалване и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____